

е; но види са, че той не живѣлъ послѣ много за да са наслаждава съ славата, която достойно спечели за себе си и за своя народъ. Туй знаймы обаче навѣрно, че при наследника му *Батая* (или *Батбая II*,) аспаруховитѣ Българи са укрѣпихъ по-добре въ Мизія, отдѣто твърде често нападахъ на областитѣ Византійски и прѣзъ Стара-планина, които до толкозъ плѣняхъ и запусѣвахъ, щото И-ръ Константинъ Погонатъ былъ принуденъ вече да иска миръ. « По-
« мнѣжество на грѣховитѣ ни, пише Теофанъ, той бѣ
« принуденъ да са обвърже, за голѣмъ срамъ на рим-
« ското име, да плаща на Българитѣ сѣка-година
« опредѣлена давнина. И чудно бѣше както за да-
« лечнитѣ, тѣй и за ближнитѣ страны, че онѣзи кои-
« то покори хъ подъ себе си сичкитѣ народы на свѣ-
« та, отъ истокъ до западъ и отъ сѣверъ до югъ,
« сега бѣхъ са подчинили на този умразенъ и новъ
« народъ! »

Този унизителенъ миръ съ Българитѣ станалъ 680 год., и Констан. Порфирогенетъ ны научава, че туй было ве времето, когато Долна Мизія престанѣла да са гледа като частъ на Тракія. Ето и самитѣ му думы: « изгнило вътрѣшно и градо-
« ветѣ завладены отъ варваритѣ, тракійското прави-
« телство са раздѣли на малки области. И дѣйстви-
« телно Българія, Дунавъ и чувовната планина Ем-
« ска (*Haemus*), която стига до Евксинскія Понть,
« съставяхъ частъ отъ Тракія. Тѣзи мѣста днесъ при-
« надлѣжжтъ на други. Тракія (собствено Романія)
« са устрои отъ И-ра Константина и са въздигнахъ
« чрезъ негова домъ. Тя никога не са е управѣла
« отъ префектъ. Обаче, когато Българскитѣ народъ,
« който е народъ отхвърленъ отъ Бога, преминъ рѣ-
« шително Дунава, Императорътъ са принуди, спо-
« редъ втурваніята на Скититѣ и на самитѣ тѣзи